

हा कोण आहे?

भाऊ, तुम्हाला आशीर्वाद. प्रभूच्या मंदिरात येऊन खूप आनंद झाला.

2 मला असे वाटते की मी काही काळापूर्वी, काही शास्त्रलेखाचा अभ्यास करीत होतो, आणि त्यात म्हटले होते की जेव्हा येशू यरुशलेमजवळ आला, तेव्हा शिष्यांनी आपली दृष्टी वर केली आणि त्यांनी दूरवर पवित्र नगरी पाहिली, आणि ते आनंद करू लागले आणि म्हणू लागले, की, "आता राज्याची पुर्नस्थापना होईल."

3 आणि हा ठराविक मनुष्य जो अलीकडील पॅलेस्टाईनच्या भेटीबद्दल सांगत होता, किंवा बोलत होता, आणि तो म्हणाला की लोक आता, गेल्या वर्षभरात, अशा ठिकाणी येत आहेत की, जेव्हा ते दरीतून वर येतात आणि वळणावरून पाहतात, त्याच रस्त्यावर येशू आणि शिष्य त्यावेळी होते, आणि जेव्हा त्यांनी हे शहर पाहिले, ते रडू लागले.

4 तुम्हाला माहित आहे, मला वाटते, तिथे काहीतरी होते जे त्या शिष्यांना, त्या दिवसात, वाटले, की—की राज्याची पुनर्स्थापना केली जाईल.

5 आणि आता ही जवळजवळ वेळ आली आहे. आणि माझा विश्वास आहे की हीच भावना लोकांमध्ये आहे, की राज्य पुन्हा स्थापित होण्यासाठी जवळजवळ तयार आहे.

6 भाऊ नेविल, आमचे दयाळू आणि धन्य पाळक, त्याने आताच माझ्याशी सभागृहात काही दिवसांतच, येणाऱ्या आत्मिक जागृती सभेबद्दल बोलले, की त्याविषयी प्रार्थना करावी. आणि मी त्याला म्हणालो, मला वाटले ही एक आशीर्वादाची गोष्ट असेल.

7 तुमच्याकडे खूप आत्मिक जागरण असू शकत नाही. आणि बऱ्याच वेळा आपल्याला आत्मिक जागरणबद्दल चुकीचे मत मिळते. आत्मिक जागरण हे नवीन सदस्य आणणे नाही, परंतु आपल्याकडे आधीपासून असलेल्या गोष्टींना पुन्हा जिवंत करणे आहे. आणि मी...

8 मला हे सांगायला आवडते, कारण मी ते मनाच्या तळातून सांगतो. की मला त्या सभागृहाच्या सभोवती फार पूर्वीपासूनच्या तुलनेत वेगळी भावना येऊ लागली आहे, एक अशी भावना एक खोल आध्यात्मिक जाणिवेची—ची, जशी ती, फार पूर्वी असायची; असे काहीतरी जे स्थिर राहते, आणि त्याला खरोखरच मजबूत पाया आहे. आणि मला विश्वास आहे की देव ह्या लहान मंडळीला आशीर्वाद देईल, आणि...?...पुन्हा त्याच्या सामर्थ्यात.

9 आणि मी पाहतो की इमारतीची योजना चालू आहे, आणि मला वाटते ही एक उत्तम गोष्ट आहे. कारण, लवकर किंवा उशीरा, आम्ही वयस्क लोक आपले कवच काढणार आहोत आणि ते आपल्या मुलांच्या हाती देणार आहोत, आणि त्या सोनेरी शिडीवर चढणार आहोत.

10 काही दिवसांपूर्वी मी आता पन्नास वर्षांचा, अर्ध्या-टप्प्यावर पोहोचलो. मला अजूनही ते पटत नाही. असे वाटत नाही की इतका वेळ गेला आहे की मी ख्रिस मेस्नरसाठी किराणा सामान आणत होतो, अंदाजे अठरा, सोळा, अठरा वर्षांचा होतो. पण मग कुठेतरी निघून गेला. हे फक्त हेच दाखवते की इथे आपले कोणतेही कायमचे शहर नाही, परंतु आम्ही येणाऱ्या एका शहराची वाट पाहतो. आणि तेच शहर आहे जेथे देव बांधणारा आहे, आणि तिथे कधीही अंत होणार नाही.

11 आज सकाळी, जेव्हा मी मातृदिन या विषयावर बोलत होतो, आणि आईला अशा स्वरूपात दाखवण्याचा प्रयत्न करत नव्हतो, जशी म्हातारपणात, सुरकुत्या, आणि हे सर्व, तिच्या कुबड्या, किंवा जुनी व्हील चेअरवर, किंवा हात खुर्ची घेऊन, आणि फुलांचे एक लहान भांडे तिच्याजवळ ठेवलेले; परंतु पुनरुत्थानात आलेली, पुन्हा तिच्या तारुण्यात आलेली, आणि राणीसारखी तेजस्वी उभी असलेली आई. तसाच मला माझ्या आईचा विचार करायला आवडतो. मला तिचा विचार करणे आवडत नाही जशी ती आज आहे, वृद्ध. मला जे येत आहे त्याचा विचार करायचे आहे. आणि मला ठाऊक आहे तुम्हाला तुमच्या आईविषयी तसेच वाटते. जशी ती खरोखर तिच्या हृदयात आहे तसेच तिचा विचार करा. जरी अनेक...जसे की कवी म्हणतो, "तिच्यासाठी जीवन सोपे नव्हते, पण ती ते सगळं पुन्हा जगेल, फक्त तुझ्यासाठी काहीतरी करण्यासाठी." म्हणून परमेश्वर हा एक मार्ग बनविणार आहे ज्यामुळे ती तुमच्याबरोबर सदैव राहू शकेल. म्हणून मी त्याविषयी आनंदी आहे.

12 मला माहित नाही का, मी आज सकाळी, ही घोषणा केली, की मी आज रात्री बोलेन, जर प्रभूची इच्छा असेल तर, ह्यावर: *हा कोण आहे?* निश्चितच माहित नाही की मी हे कसे करणार आहे. परंतु मी सुमारे एक तास दहा मिनिटांअगोदरपर्यंत, संपूर्ण दुपारी मुलाखतीमध्ये व्यस्त होतो, आणि त्यांना विशेष आणि—आणि आणीबाणीचे काल होते. मी ते करू शकलो नाही.

13 आणि माझी इच्छा आहे की तुम्ही डॉक्टर सॅमसाठी प्रार्थना करत राहा. तो—तो बरा होत आहे, आणि आम्ही आभारी आहोत. आणि डॉक्टर बाल्डविन आणि श्रीमती बाल्डविन दोघेही बरे होत आहेत. ते चांगले चालत आहेत.

14 आज दुपारी, तुम्ही तुमच्या प्रार्थना यादीत एक नविन नाव घालावे अशी माझी इच्छा आहे. तो हॅरी लीज आहे, इथले औषधविक्रेता. हॅरी हा माझा वैयक्तिक मित्र आहे. आणि जेव्हापासून मला त्याची ओळख आहे, मला वाटले की तो ख्रिस्ती होता. आज दुपारपर्यंत, जेव्हा त्याच्या भावाने त्याच्या जीवाच्या तारणासाठी विनंती केली. भाऊ माईक इगन यांनी आणली...आमचे विश्वस्त इथे, यांनी बातमी आणली. आणि रुग्णालयात, हॅरी गंभीर अवस्थेत आहे. मला माहीत नव्हते की तो माझ्याविषयी इतका विचार करतो; परंतु, त्याने त्याच्या स्वतःच्या पाळकाला नकार दिला, आज दुपारी, किंवा ज्या मंडळीच्या पाळकाला जिथे तो जातो, आणि मी त्याला भेटावे अशी त्यांची इच्छा होती. आणि मला त्याला भेटायला जायचे आहे. तर, हॅरीसाठी प्रार्थना करा.

15 आज रात्री, आम्ही इथे आनंदी आहोत, ओळख करताना, की माझे मित्र इथे आहेत, जॉर्जियातून, भाऊ वेल्च इव्हान्स आणि त्याचे परिवार. मला, अजूनही, काही पाहुणे दिसत आहे ज्यांना मी ओळखत नव्हतो, कदाचित ते आज सकाळी इथे होते.

16 जर मी चुकत नसेल तर, मला फिनिक्स, एरिजोना येथील, भाऊ आणि बहीण एल्मर कॉलिन्स मागे दिसत आहेत. ओह, तू बदलला नाहीस. असं दिसतंय जसे तू रेल्वेचे कामाचे कपडे घालून, आणि—आणि रुळावरून येत आहेस. आणि घरी परत स्वागत आहे! मी तुम्हाला येथे राहण्यास सांगू शकत नाही, कारण तुम्हाला एक चांगली जागा मिळाली आहे, पाहा, ती खूप छान आहे, फिनिक्स. मला माझ्यासाठी, कधी तरी, तिथे राहण्याची इच्छा आहे.

17 आणि मग मी इथे चर्च ऑफ गॉडमधील, भाऊ स्मिथला, इथे पाहतो. भाऊ स्मिथ, ते मला, तुमचे लहान पुस्तक, दुसऱ्या दिवशी, किंवा काल दुपारी, उशिरा देण्यात आले. मी ते अजून वाचले नाही, पण मी नक्कीच त्याला पाठिंबा देईन, जोपर्यंत मला माहित

आहे की ते तुम्ही लिहिले आहे. ते खरे, खरे शास्त्रलेख असले पाहिजे. परमेश्वर तुम्हास आशीर्वादित करो. आणि मला आशा आहे की ते सफल होईल.

18 आणि इतर अनेक, मी म्हणू शकतो. तुम्हा सर्वांचे येथे सभागृहात स्वागत आहे. आणि मी आज सकाळी, बहिण स्टीकरच्या त्या गाण्याचा आनंद घेतला, ज्याने गायले, "तो जाळीतून तिच्याकडे, पाहत आहे." माझ्या मेनोनाईट भावांना, त्यांना इथे पाहून आनंद झाला. आणि, ओह, तुम्हा सर्वांना! इथे एक मित्र आहे, माझ्या मते, इलिनॉयमधून आलेला, त्याचा मुलगा मागे रेकॉर्डिंग करत आहे, पुन्हा त्यांना भेटायला मिळेल. आणि बरेच जण, मी कदाचित...असा विचार करू नका की मी तुम्हाला दुर्लक्ष करत आहे जर मी तुमचे नाव घेत नाही, परंतु मी तुम्हा सर्वांचे स्वागत करतो.

19 आता आपण आज रात्री, शास्त्रपाठासाठी वाचूया, मत्तय 21वा अध्याय, 1ल्या वचनापासून सुरुवात करून, आणि 11वा अध्याय, समाविष्ट करून.

आणि जेव्हा ते यरुशल्लेमेजवळ आले असता, ते जैतूनाचा डोंगराजवळ, बेंथफगे या जागी, तिथे येऊन, आणि थांबले, नंतर येथून त्यांच्या दोन शिष्यांना पाठवले,

त्यांना असे सांगितले की, तुम्ही समोरच्या गावात जा, आणि लागलीच एक गाढवी बांधलेली, व तिच्याबरोबर एक शिगरू असे तुम्हाला आढळेल: त्यांना सोडून, माझ्याकडे घेऊन या.

आणि जर कोणी तुम्हाला काही विचारले, तर त्याला सांगा की, प्रभूला यांची गरज आहे; तो ती लगेच माझ्याकडे पाठवील.

हे यासाठी घडले, की संदेष्ट्यांच्या द्वारे जे सांगितले होते ते पूर्ण व्हावे, ते असे की,

सांगा...सियोनच्या कन्यांना, पाहा, तुझा राजा लीन होऊन...गाढवावर म्हणजे, गाढवीच्या शिगरावर बसून तुझ्याकडे येत आहे.

तेव्हा शिष्यांनी जाऊन, येथूच्या आज्ञेप्रमाणे केले,

शिष्यांनी गाढवी, व शिगरू आणून, त्यांनी त्यावर आपले अंगरखे घातले, आणि येथू त्यावर बसला.

पुष्कळ लोकांनी आपले अंगरखे वाटेवर अंथरले; आणि दुसऱ्यांनी झाडांच्या फांद्या तोडल्या, आणि त्या रस्त्यावर पसरवल्या.

येथूच्या पुढे चालणारा लोकसमुदाय, आणि मागे चालणारे, मोठ्याने, जयघोष करू लागले, दाविदाच्या पुत्राला होसान्ना: प्रभूच्या नावाने येणारा धन्य आहे; परम उंचामध्ये होसन्ना.

जेव्हा येथून यरुशल्लेमेमध्ये प्रवेश केला, तेव्हा संपूर्ण शहर हलले, विचारू लागले, हा कोण आहे?

जमावाने उत्तर दिले, हा नासरेथातून आलेला येथू संदेष्टा आहे...

आपण आपले डोके प्रार्थनेसाठी झुकवूया.

20 हे प्रभू, आम्हाला आश्चर्य वाटते की आम्ही काय बोललो असतो, जर आम्ही त्या दिवसात जगलो असतो. परंतु आपण एका महान दिवसात राहत आहोत, जेव्हा आपण त्याच्या येण्याची वाट पाहत आहोत. आणि जसे आम्ही तयारी करत आहोत, प्रभू, आमची हृदये तयार करत आहोत, आणि आपण कापणीच्या शेतांतून गोळा करू शकणाऱ्या सर्व

धान्याच्या मळे आणत आहोत, दोन्ही देशांतून आणि परदेशांतून, आम्ही विचार करत आहोत आणि त्या वेळेची अपेक्षा करत आहोत की आपण त्याला पांढऱ्या घोड्यावर, स्वार होऊन येताना पाहणार आहोत, महिमेच्या प्रवेशद्वारातून खाली येत आहे, आपल्या या जुन्या नाशवंत शरीरांना बदलून, त्यांना त्याच्या गौरवशाली शरीरासारखे घडविण्यासाठी, जिथे कधीही पाप किंवा मृत्यूची चिन्हेही प्रवेश करू शकत नाही. आणि आम्ही त्याला जसा तो आहे तसाच पाहू, आणि जगू, आणि येणाऱ्या सर्व युगात त्याच्यावर प्रेम करू.

21 आम्ही या मंडळीसाठी आणि तिच्या पाळकांसाठी, आणि विश्वस्त आणि सेवकांसाठी तुझे आभार मानतो, आणि इथे येणाऱ्या प्रत्येक व्यक्तीसाठी; आणि आपल्या दारात आलेल्या पाहुण्यांसाठी, जे त्याच कळपातील मेंढरे आहेत, पण दुसऱ्या कुंपणातून आलेले आहेत. आम्ही मागतो की तू त्यांना आजच्या रात्री, तुझ्या उपस्थितीने आशीर्वादित कर.

22 आणि आम्हाला तुझ्या वचनाने पोषण कर, जेणेकरून आम्ही इथून, आज रात्री पुढे जाऊ शकू, आमच्यात यापूर्वीपेक्षा अधिक चांगले ख्रिस्ती होण्याचा निर्धार करून. आम्ही हृदयात एक नवीन आशा घेऊन, आणि आनंदाने, त्याच्या येण्याची वाट पाहत पुढे जाऊ दे.

23 जर आपल्यामध्ये काही, आजारी आणि पीडीत असतील, तर आम्ही त्यांच्यासाठी प्रार्थना करण्यास विसरणार नाही. की ते...आज रात्री, जे इमारतीत येत आहेत, जिथे आपण आराधनासाठी जमलो आहोत, आजारी अवस्थेत, येणारे, ते बरे होऊन बाहेर जाऊ देत.

24 आणि जे आजारातून बरे होत आहेत त्यांच्यासाठी आम्ही प्रार्थना करतो, घरात आणि रुग्णालयांमध्ये, आणि दुःखाच्या बिछान्यावर आहेत. हे देवा, आम्ही प्रार्थना करतो, की तुझी दया त्यांच्यापर्यंत पोहोचेल.

25 आजच्या रात्री, आम्ही त्यांच्यासाठी प्रार्थना करू जे दुर्लक्षित आहेत, ज्यांनी प्रभूला चांगला आहे हे अजून चव घेतली नाही व पाहिले नाही, ज्यांना देवाच्या प्रेमाचा अर्थ काय ते माहीत नाही. त्यांना समजत नाही की ते काय गमावत आहेत. हे देवा, एखाद्या रेडिओ प्रसारणाद्वारे, किंवा अन्य मार्गाने, त्यांच्या हृदयाला स्पर्श कर, आणि दयेचे द्वार बंद होण्यापूर्वी आणि ते बाहेर राहण्यापूर्वी त्यांच्या भावना तुझ्याकडे वळू दे, दयाशिवाय न्यायासमोर उभे राहण्यासाठी.

26 प्रभू, आम्हाला सहाय्य कर. या गोष्टी आम्ही प्रभू येशूच्या नावाने प्रार्थना करतो, आणि त्याच्या महिमेसाठी आम्ही त्या मागतो. आमेन.

27 लोकांची प्रवेशद्वारांभोवती इतकी गर्दी होती, आणि रस्ते गर्दीने भरले होते, आणि लोकांना झोपायलाही जागा नव्हती. ते भिंतीबाहेर, संपूर्ण मैदानात पडून होते, कारण हा वल्हांडण सण होता. आणि लोक सर्व ज्ञात जगातून, या वेळी उपासना करण्यासाठी येतात. हा तो काळ होता जेव्हा पास्काचा मेंढरा वधला गेला. आणि...ते मिसरदेशामधून त्यांची मुक्ती दर्शविते, गुलामीतून. आणि त्यांनी हे, दरवर्षी पाळले. प्रत्येक वर्षी, हा महान वल्हांडण सण होत असे. आणि तो यहुदी धर्माच्या...किंवा घटनांतील सर्वात उल्लेखनीय काळांपैकी एक होता, कारण तो काळ म्हणजे त्यांच्या मुक्तीचा काळ होता.

28 सर्व लोकांना या गोष्टीचा विचार करणे आवडते, ज्या वेळी त्यांची मुक्ती झाली. कसे आपल्यातील प्रत्येकजण, आजच्या रात्री, त्या वेळेकडे जाऊ शकतो जेव्हा आपली मुक्ती झाली होती! त्याचा आपल्यासाठी काय अर्थ होता!

29 मला माझ्या अनुभवातून आठवतो, की माझे गरीब मुलासारखे हृदय देवाला स्पर्श करण्यासाठी किती आतुर होते. मला वाटले, “ओह, जर मी वर जाऊन त्याच्या दारावर टकटक करू शकलो असतो, आणि थोडा वेळ त्याच्याशी बोलू शकलो असतो!” आणि, नक्कीच, तुम्हाला माझी कथा माहित आहे. मी माझ्यासाठी एक कागद आणि पेन्सिल आणली, आणि मी त्याला पत्र लिहिणार होतो, कारण मी त्याच्याशी बोलू शकत नव्हतो. आणि मला माहित होते की तो जंगलात राहत होता, कारण मी त्याला ऐकले होते, आणि मी जंगलात त्याचे हालचाल पाहिले होते. आणि एक—एक विशिष्ट, जुना परिचित मार्ग ज्यावर मी जात असे जेव्हा मी शिकार करीत असे किंवा मासेमारी करीत असे. मला वाटले, “मी ते झाडावर लावेन, आणि श्रीमान येथूला संबोधित करेन.” काही मार्गाने यासाठी की ते ओझे माझ्या हृदयातून निघावे.

30 ओह, त्या रात्री, पलिकडे! मी कदाचित माझे वय विसरू शकतो, मी कधीतरी माझे नाव विसरू शकतो, परंतु मी तो वेळ कधीच विसरू शकत नाही जेव्हा त्याने मला पापापासून मुक्त केले. माझ्या आत, काहीतरी घडले, ज्यामुळे अंधाराच्या कठीण क्षणांत मला आधार मिळाला. माझ्या मुक्तीचा क्षण, मला पापाच्या वजनाने सोडले, आणि मी एक नविन व्यक्ती झालो. तेव्हापासून, मी ख्रिस्त येशूमध्ये एक नविन सृष्टि आहे.

31 आणि हे यहुदी, ते प्रत्येक वर्षी, येतात. आणि मंडळीच्या आत एक—एक झरा होता. आणि त्यांनी ती—ती भाकर, आणि कडू वनस्पती, आणि कोकरू घेतले, आणि त्यांनी मंडळीतील या झऱ्यातून पाणी प्याले. आणि त्यांनी एकत्र आनंद केला कारण देवाने त्यांच्यावर कृपा केली होती. म्हणून, हा वल्हांडण सणाचा समय होता, आणि तो केवळ वल्हांडण सणच नव्हता, तर तो एक खास वल्हांडण सण होता.

32 तुम्हाला माहित आहे, कधी कधी आपण मंडळीमध्ये जातो आणि...आपल्याला नेहमी जाण्यास आवडते, परंतु कधीकधी काहीतरी विशेष घडते.

33 आणि हा त्या वेळांपैकी एक होता. हवेत अपेक्षेची उर्जा भरलेली होती, जशी ती आज आहे. ज्यांनी त्याच्यावर प्रेम केले त्यांची पूर्ण नजर त्याच्या फाटकातून येण्याची वाट पाहत होते.

34 आणि मला वाटते की आजही त्याप्रकारे हे उत्तम आहे, कारण जे त्याच्यावर प्रेम करतात ते त्याची वाट पाहत आहेत. हवेत अपेक्षेची उर्जा भरलेली आहे.

35 जेव्हा, आपण या दिवसात राहत आहोत, जेव्हा पृथ्वी प्रत्यक्षात, एक महान बारूदी ढिगारा बनली आहे. आणि विज्ञान आपल्याला सांगत आहे, “मध्यरात्रीसाठी फक्त तीन मिनिटे बाकी आहेत.” आणि मला खात्री आहे की तुम्ही वाचत असाल, जसे मी, त्या दिवशी, या सैन्यातील सेनापतीची गोष्ट, म्हणाला, की, “जर आणखी एक युद्ध झाले, तर ते फक्त दोन-तीन मिनिटेच चालेल.” जुन्या काळातील लढाई, आणि बंदुकीतून गोळी चालवणे, आणि खंदक खोदणे, हे सर्व सपले आहे. ते दावा करतात की पुढचे युद्ध फक्त दोन किंवा तीन मिनिटांचे असेल. कधीतरी, एखादा उलटा पालटा स्वभावाचा व्यक्ति त्याचे झाकण उडवेल आणि त्यातील एक बॉम्ब उडवेल. आणि जेव्हा ते असे करतात, आपल्याकडे सर्वत्र, ऐकण्याचे ठिकाणे आहेत, जे लगेच प्रत्युत्तर म्हणून गोळीबार करतील. जग तर त्यावर टिकू शकत नाही.

36 वल्हांडणाच्या वेळी प्रत्येकाला माहित होते काहीतरी घडणार आहे, परंतु ते काय आहे हे त्यांना माहित नव्हते.

37 आणि आजही तसेच आहे. बहुतेक सर्वांना माहीत आहे की काहीतरी घडणार आहे. सर्वांना हे माहीत आहे. तुम्ही पापीशी बोलू शकता, तुम्ही व्यापाऱ्याशी बोलू शकता, तुम्ही कोणाशीही बोलू शकता, आणि, ओह, हा जगासाठी किती अशांतीचा काळ आहे.

38 परंतु तुम्ही एका पुरुष किंवा स्त्रीशी बोलू शकता जे त्याच्या येण्याची वाट पाहत आहेत, आणि त्यांच्या चेहऱ्यावर, तेज चमकत आहे. ते त्या महान घटनेची वाट पाहत आहेत. त्यामुळे संपूर्ण वातावरण पुन्हा उत्सुकतेने भरलेले आहे, काहीतरी घडण्याची अपेक्षा करत आहे. जगाला ठाऊक नाही की काय घडणार आहे, परंतु जिवंत देवाची मंडळी जाणते की काय घडणार आहे. त्यांना माहीत आहे की लवकरच कर्णा वाजेल, आणि आपण त्याला महिमेतून, पांढऱ्या घोड्यावर, स्वार होऊन येताना पाहणार आहोत, आणि स्वर्गाचे सैन्य त्याच्या मागोमाग असेल. आणि जे ख्रिस्तामध्ये मेले आहेत ते वर उचलले जातील आणि त्याला भेटण्यासाठी हवेत नेले जातील. हेच आपण वाट पाहत आहोत. आपण त्यासाठी आतुर आहोत.

39 आणि आम्हाला सांगितले गेले की त्या मातांचे प्राण, आणि वगैरे, ज्याविषयी आम्ही आज सकाळी बोललो, फक्त देवाच्या वेदीखाली, ओरडत आहेत, "प्रभू, किती वेळ? किती वेळ?" आई तुम्हाला पाहण्याची जितकी इच्छा करते, तितकीच तुम्हाला तिला पाहण्याची आहे. आणि आपल्या प्रियजनांना आपल्याला भेटण्याची इच्छा आहे तसेच आपल्याला त्यांना भेटण्याची इच्छा आहे.

40 काय अद्भुत पुनर्मिलन होईल, जेव्हा तो येईल! आपल्या प्रियजनांना भेटण्यासाठी आणि त्यांना त्यांच्या पुनरुत्थानाच्या शरीरात पाहण्यासाठी, आणि गौरवी झालेले, आणि पुनरुत्थानाच्या वाससासोबत चालत असलेले, त्यांचे चारित्र्य पाहणे, की ते कसे बदलले आहे, लीनता आणि शांतता. आणि ती घाई आणि गोंधळ, उडी मारणे किंवा झटापट काहीही नसेल, कारण आपल्याला सर्व अनंतकाळ एकत्र राहण्यासाठी मिळेल.

41 ओह, हे महान अस्थिर युग ज्यात आपण जगत आहोत, काहीच करण्यासाठी वेळच नाही, फक्त चढणे, आणि झटपट करणे, आणि पकडणे आहे, का, तो एक भयंकर दिवस आहे.

42 मग, जेव्हा ते काहीतरी घडण्याची वाट पाहत होते, हे खूप वाईट झाले की वल्हांडण सणाच्या वेळी पुष्कळ जण त्याला पाहू शकले नाही. तरीही, त्यांना माहीत होते काहीतरी घडणार आहे, परंतु तरीही ते त्याला पाहू शकले नाही.

43 तसेच प्रभूच्या आगमनावेळीही होईल. आज, तिथे बरेच अस्वस्थ लोक आहेत, ज्यांना माहित आहे की काहीतरी घडणार आहे, परंतु ते—ते त्याला कधीच पाहणार नाही. कारण तो मध्यरात्रीच्या शांततेत येईल, त्या छोट्या मंडळीला घेऊन जाण्यासाठी जी त्याची आतुरतेने वाट पाहत आहे आणि त्याला पाहण्याची अपेक्षा करत आहे. हेच ते आहेत ज्यांना तो येऊन घेऊन जाईल. जगातील अनेक लोक ऐश्वर्याच्या मोहात जगत आहेत आणि त्यांच्या जीवाला जगाच्या गोष्टींवर तृप्त करत आहेत, काय घडले हे कधीच कळणार नाही, जोपर्यंत मंडळी महिमेत जात नाही, कारण तो रात्री चोरासारखा येईल आणि त्यांना घेऊन जाईल. म्हणून आपण पाहू शकतो की आपण परत त्याच ठिकाणी आलो आहोत. आता आपल्याला आढळते की, या अपेक्षा, देव त्यांच्याकाडे येतो जे... संपूर्ण शास्त्रवचनांमध्ये, हे असेच आहे. ते हे आहे...तो नेहमीच त्यांना प्रकट होतो जे त्याची अपेक्षा करतात, नेहमीच ज्यांना त्याला पाहण्याची इच्छा आहे त्यांना. आणि मला खात्री आहे की तीच आशा आजच्या रात्री आपल्या हृदयात आहे.

44 मला वाटते, सुमारे सहा महिने झाले असावेत, मी काही लोकांना साक्ष देत होतो. आणि मी म्हणालो, "ओह, याचा विचार करा, की तो अगदी कधीही येईल!"

45 आणि मी ते का म्हणालो, तर मी भाऊ बोसवर्थविषयी बोलत होतो. जेव्हा मी त्या वृद्ध संताला भेटायला गेलो, जेव्हा आम्ही एकले तो मरत आहे, ऐंशी-काही वर्षांचा, त्याची पत्नी आणि मी... तिथे तो मरण्यापूर्वी त्याला पाहण्यासाठी जात होतो. मला फक्त त्याला काहीतरी सांगायचे होते. मला संतांना पाहणे आवडते जेव्हा ते महिमेत प्रवेश करतात, आणि मला त्याला पाहायचेच होते. आणि आम्ही गाडीचे टायर जाळले.

46 परंतु जेव्हा मी तिथे गेलो, आणि घाईघाईने दारातून आत शिरलो, एका लहान कोपऱ्यात तो वृद्ध कुलपिता पडलेला होता. जेव्हा त्याने मला येताना पाहिले तेव्हा त्याने आपले डोके वर केले. त्याचे वृद्ध, अशक्त हात बाहेर लटकत होते, मांस खाली लटकत होते. आणि त्याने माझ्यासाठी हात पुढे केले. आणि मी त्याच्या मानेभोवती पकडले आणि ओरडलो, "माझ्या पिता, माझ्या पिता, इस्त्राएलचे रथ आणि त्यावरील घोडेस्वार," कारण तो एक संत, सुभक्त व्यक्ति होता.

47 आणि मी म्हणालो, "भाऊ बोसवर्थ, मला तुम्हाला काहीतरी विचारायचे आहे. तुला विश्वास आहे की तू बरा होशील?"

तो म्हणाला, "ओह, मी आजारी सुध्दा नाही."

मी म्हणालो, "बरं, काय झालं?"

48 तो म्हणाला, "मी घरी जात आहे." तो म्हणाला, "मी थकलो आहे, आणि मी पूर्णपणे दमलो आहे. आणि मला फक्त घरी जायचे आहे."

49 मी म्हणालो, "मग तुम्हाला कळते की तुम्ही मरत आहात?" मी म्हणालो, "मला तुला काहीतरी विचारायचे आहे. सत्तरपेक्षा अधिक वर्षांच्या सेवाकार्यात मागे पाहताना, तुमचा सर्वात गौरवशाली क्षण कोणता होता? महाशय, तुम्ही माझ्याशी बोलू शकता, आणि मला सांगू शकता की तुम्हाला कोणता तो अनुभव होता, त्या मार्गात जो तुम्ही तुमचा सर्वात गौरवशाली क्षण मानता."

50 मी त्याचे वय पाहण्यासाठी जगेन, मी कधीच विसरणार नाही, जेव्हा त्या काळ्या डोळ्यांनी, त्या चष्म्याच्या वर मला टिपले. तो म्हणाला, "माझ्या प्रिय भाऊ, हा माझ्या जीवनाचा सर्वात महान क्षण आहे. मी या क्षणापेक्षा अधिक गौरवशाली कोणत्याही वेळेचा विचार करू शकत नाही."

51 मी त्याच्या चेहऱ्याकडे पाहिले, आणि मी म्हणालो, "महाशय, तुम्हाला अजूनही माहीत आहे की तुम्ही मरत आहात?"

52 तो म्हणाला, "भाऊ ब्रॅन्हम, मी इथे पडून आहे, प्रत्येक मिनिटाला वाट पाहतो की तो दरवाजा उघडेल आणि येईल, मला आपल्या सोबत घरी घेऊन जाईल." अशाच प्रकारे मरणे आहे. हेच जाण्याचे मार्ग आहे.

53 आणि जसे तुम्हाला ठाऊक आहे, की, तो मारण्याच्या दोन तास अगोदर...तो, दोन दिवसांपेक्षा अधिक काळ, कोमात होता. आणि जेव्हा तो शुद्धीवर आला, तो खोलीत उठला, आणि त्याच्या पत्नीशी बोलू लागला. मग, अचानक, तो पारदर्शक दिसू लागला. आणि त्याने एक तास किंवा त्याहून अधिक काळ, मित्रांबरोबर, हात मिळवले, ज्यांना मृत्यू होऊन चाळीस किंवा पन्नास वर्षे झाली आहेत, जे त्याच्या मंडळीत बदललेले होते. त्याने आईशी आणि वडिलांशी हात मिळवले. तोपर्यंत तो...जीवन त्याच्या शरीरातून निघून गेले

होते, तो उशीवर पडला आणि प्रभू येशूच्या मिठीत झोपला. त्याची सेवा करणे, त्याची अपेक्षा करणे यासारखे काहीच नाही.

54 आणि जसे मी या मनुष्याशी याविषयी बोललो, आणि तो अनुभव सांगितला, मी हे बोललो. मी म्हणालो, "महाशय, ओह, जेव्हा आपण त्याला पाहतो तेव्हा ते महिमामय असणार नाही का? ओह, जर तो आज येईल तर!"

तो म्हणाला, "भाऊ ब्रॅन्हम, लोकांना अशा प्रकारे घाबरवू नका."

मी म्हणालो, "तुम्हाला काय म्हणायचं आहे?"

55 तो म्हणाला, "ओह, लोकांना सांगण्याचा प्रयत्न करू नका की जग येत आहे, किंवा ख्रिस्त येत आहे. हे त्यांना चिंतित करते."

56 "ओह," मी म्हणालो, "नाही. मला क्षमा करा. जे त्याची वाट पाहत आहे, त्यांच्यासाठी ही ऐकता येणारी सर्वात गौरवशाली बातमी आहे, येशू आता प्रकट होण्याच्या अगदी जवळ आहे आणि आपल्या मंडळीला घेऊन जाणार आहे." म्हातारपण तारुण्यात बदलले जाईल. शोकाच्या जागी आनंद दिला जाईल. मरणाच्या जागी जीवन दिले जाईल. नश्वरता अमरत्वाने, बदलले जाईल. ओह, काय क्षण आहे, हे जाणण्याचा की तो येणार आहे!

57 ते त्याची वाट पाहत होते. ते त्याची अपेक्षा करत होते. आणि जेव्हा तो आला, आपण पाहिले की तिथे दोन गट आहेत. एक समुह त्याच्या बाजूने होता, आणि एक त्याच्या विरुद्ध होता.

58 आणि तशाच प्रकारे आज आपण पाहतो. हेच आहे, त्याच्या येण्याने, नेहमीच लोकांना विभाजित करत आले आहे. प्रत्येक वेळी, जेव्हा तुम्ही येशूला शोधता, तुम्हाला ते सभोवती आढळतात जे त्याच्या विरुद्ध असतील. तो सैतान आहे. आणि, आज, जेव्हा आपण त्याचा विचार करतो, आपल्याला फारसा बदल दिसत नाही. अगदी तसेच. लोक बदलले, परंतु लोकांचा आत्मा बदलला नाही.

59 म्हणून जेव्हा त्यांनी शेवटी दाराबाहेर पाहिले आणि त्याला पांढऱ्या गाढवावर, स्वार होऊन, येताना पाहिले, यात काही आश्चर्य नाही की शिष्य ओरडू ला—लागले, "स्वर्गाचे राज्य आले आहे!" लोक त्याला भेटण्यासाठी धावत आले, आणि संपूर्ण यरुशलम हलून गेले. त्याविषयी काहीतरी आहे, जेव्हा येशू येतो, तेव्हा नेहमीच एक खळबळ उठते. आणि संपूर्ण शहर हलून गेले. आणि ते—ते हे लपवू शकत नाहीत.

60 आणि त्या दिवसाच्या प्रचारकांना या खळबळीचे उत्तर द्यावे लागले, कारण तो वल्हांडण सणाच्या वेळी होता. आणि त्यांनी ओरडून विचारले, "हा कोण आहे?" जेव्हा वातावरण खळबळून उठले, आणि प्रभू येशूचे यरुशलममध्ये येणे, सर्व वातावरण अपेक्षांनी भरलेले होते, असे दिसते की शिक्षकांना काय घडणार आहे हे माहित असायला हवे होते. असे दिसत होते की मुख्य याजकाला हे माहित असायला हवे होते. असे दिसत होते की इतर सर्व याजकांनाही हे माहित असायला हवे होते.

61 आणि आजही, काहीच बदललेले नाही, कारण पवित्र आत्मा प्रभू येशूच्या येण्यापूर्वी मार्ग तयार करीत आहे. आणि जसा पवित्र आत्मा पृथ्वीभर पसरू लागतो, सर्वत्र, आत्मिक जागृतीची अग्नी पेटते, महान चिन्हे आणि अद्भुत कार्ये घडली, चंगाई झाले, भविष्यवाण्या पुढे गेल्या आहेत. प्रेषितीय आशीर्वादांचे सर्व एकत्रीकरण पुन्हा मंडळीकडे आले आहे. म्हणून, जसे तेव्हा होते, तसेच आताही आहे, अविश्वासीचा आत्मा अजूनही ओरडतो, "हा कोण आहे?"

62 त्यांच्यातील काहींनी प्रभू येशूवर विश्वास ठेवला, ते म्हणाले की तो एक चांगला मनुष्य होता. त्यांच्यातील काही म्हणाले, "तो एक चांगला मनुष्य आहे."

63 तेच ते आज म्हणतात. ते त्याला नेपोलियन, योद्धा म्हणून ठरवण्याचा प्रयत्न करतात. ते त्याला एका-एका जॉर्ज वॉशिंग्टनसारखा, एक सत्यनिष्ठ मनुष्य म्हणून ठरवण्याचा प्रयत्न करतात. परंतु तो त्यापेक्षा अधिक होता.

64 तुम्ही शास्त्रलेखाच्या वाचनाकडे लक्ष दिले का? ते म्हणाले, "हा भविष्यवादी आहे जो गालीलातून आला आहे."

65 आणि ते आजही तीच गोष्ट सांगण्याचा प्रयत्न करत आहेत, जेव्हा ते देवाचे हे महान कार्य पाहतात: आजारी आणि पीडितांना, पुन्हा आरोग्य देणे; तो त्याच्या आत्म्याचा त्याच्या मंडळीत उपयोग करताना पाहणे, लोकांचे विचार ओळखणे; त्याला पृथ्वीवर असताना जसे कार्य केले तसेच करताना पाहणे, आणि जे तो घडेल असे म्हणाला ते पूर्ण होताना पाहणे; निश्चितच, मंडळ्या आणि लोक, हे विचारत आहेत, "हा कोण आहे?"

66 त्यांना येशू कोण होता हे समजले नाही, कारण त्यांच्यातील कोणीही त्याला, त्यांच्या शिक्षणाद्वारे ओळखू शकला नाही. "तो कोणत्या धर्मशास्त्र महाविद्यालयातून बाहेर आला? तो कोणत्या धर्मशास्त्र शाळेतून आला?"

67 आणि आजही तसेच आहे. बहुतेक लोक जे पवित्र आत्म्याने अभिषिक्त झाले आहेत ते कोणत्याही धर्मशास्त्र महाविद्यालयातून आलेले नाहीत. ते देवाच्या आपल्या निवडीचे उत्पादन आहेत. परंतु चिन्हे आणि चमत्कार, आणि अद्भूत कार्य ज्यांचे अभिवचन बायबलमध्ये दिले होते, हा महान पवित्र आत्मा जेव्हा लोकांमध्ये कार्य करतो तेव्हा त्याच्यासोबत असतात.

68 आणि ते आज म्हणतात, "ते कोणत्या शाळेतले आहेत?" जसे तुम्ही शहरात प्रवेश करता, आत्मिक जागृतीसाठी, "तुम्ही कोणत्या संप्रदायाचे आहात?"

69 लुईसविले येथील आयरिश चर्चमधील रोमन कॅथलिक धर्मगुरुबरोबर, शुक्रवारी दुपारी माझी मुलाखत होती. आणि माझी त्याच्याशी ओळख जशीच झाली, एक उत्तम विद्वान मनुष्य, तो म्हणाला, "श्री. ब्रॅन्हम, तुम्ही कोणत्या संप्रदायात आहात?"

मी म्हणालो, "मी कुणासोबतही नाही."

आणि तो म्हणाला, मग, "तुम्हाला नियुक्त केले गेले काय?"

मी म्हणालो, "हो, महाशय."

तो म्हणाला, "तुम्हाला कोणी नियुक्त केले?"

70 मी म्हणालो, "प्रभू येशूने मला पवित्र आत्मा दिला, सुसमाचार प्रचार करण्यासाठी, आणि मला एक कायदेश दिले." बरं, हेच ते नेमणे आहे जो आपल्याला आवश्यक आहे.

71 येशूने त्याच्या शिष्यांना कधीच म्हटले नाही, "बाहेर जा..." मी त्या गोष्टींवर टीका करत नाही, परंतु ते त्यांचे दिवस जगले आहे. त्याने म्हटले नाही, "जा, इतकी वर्षे, सेवक होण्यासाठी अभ्यास कर."

72 तो म्हणाला, "तुम्हाला स्वर्गीय सामर्थ्य प्राप्त होईपर्यंत, यरुशलेम शहरात राहा." त्याने ते लोकांना म्हटले जे आपले नाव हस्ताक्षर करू शकत नव्हते. "आणि यानंतर, पवित्र आत्मा तुम्हावर येईल, तेव्हा तुम्ही माझे साक्षी व्हाल, यरुशलेमेत, यहुदीयांत, शोमरोनांत, आणि पृथ्वीच्या शेवटापर्यंत." हेच नेमणे आहे.

73 आपल्याकडे येशू कधीही कोणत्याही शाळेत गेल्याची, किंवा कोणत्याही धर्मशाळेतून पदवी घेतल्याची नोंद नाही. तरी, तिथे त्याच्या नावाने धार्मिक कारणांसाठी, अधिक धर्मशाळा उभारली गेली आहेत, त्याहून अधिक—इतर कोणत्याही गोष्टीसाठी कधीही उभारली गेलेली नाही. आमच्याकडे तो कधी शाळेत गेल्याची कोणतीही—कोणतीही नोंद नाही. परंतु, तरीही, त्याच्या नावाने अधिक शाळा उभारल्या गेल्या आहेत तितक्या आकाशाखाली इतर कोणत्याही नावाने उभारल्या गेलेल्या नाही, त्या शाळा. आपल्याकडे कधीही अशी नोंद नाही की त्याने एखादे पुस्तक लिहिले होते. तरी, तिथे त्याच्याविषयी इतर सर्व साहित्यापेक्षा अधिक पुस्तके लिहिली गेली आहेत. आणि, आज, त्याची बायबल ही संपूर्ण जगातील सर्व साहित्यांमध्ये, सर्वात लोकप्रिय पुस्तक आहे.

74 परंतु, तुम्ही पाहा, त्या भेटीच्या दिवसात, ते ओरडले, “तो कोण आहे?”

75 पाहा, देव एका काहीच नाही अशी वाटणारी गोष्ट घेतो, त्यातून काहीतरी बनविण्यासाठी. हेच त्याला देव बनवते.

76 आणि जेव्हा त्यांनी त्याला स्वार होऊन प्रवेशद्वारात येताना पाहिले, त्यांच्यातील काही म्हणाले, “तो एक महान मनुष्य आहे.”

77 ते आजही म्हणतात. आज, धर्मशास्त्राच्या शाळा आहेत ज्या शिकवतात की, येशू एक महान मनुष्य होता, की तो एक चांगला मनुष्य होता. त्यांच्यातील काही जण म्हणतात की तो एक भविष्यवादी होता. आता, जर तो फक्त एक भविष्यवादी, किंवा एक चांगला मनुष्य होता, आपण आपल्या पापातच आहोत. तो संदेष्ट्यापेक्षा अधिक होता. तो एक चांगला मनुष्यापेक्षा अधिक होता. तरी, तो एक चांगला मनुष्य होता. तरीही, तो देव—संदेश्य होता. पण तो त्यापेक्षा अधिक होता. तो पाप दूर करण्यासाठी, देहात प्रकट झालेला देव होता.

78 आणि जेव्हा तो स्वार होऊन, आला, पुष्कळ लोक म्हणाले, “तो आरोग्य देणारा आहे. ओह, आपण त्याला आंधळ्यांचे डोळे उघडताना पाहिले. आपण त्याला अपंग मनुष्याला चालण्यास लावताना पाहिले. आम्ही त्याला प्रार्थना करताना पाहिले, आणि मुलाचा ताप उतरला.” पण, मग, ते लोक केवळ भाकरी आणि मासे यांसाठी त्याच्यामागे चालत होते.

79 आणि पुष्कळ लोकांचा, तशाचप्रकारे आजही जमाव आहे. जर तिथे कोणी आरोग्य देणारा आहे, का, ते—ते त्याच्यामागे जातात, आणि तो फक्त—तो फक्त एक आत्मिक मरुद्यान आहे. जर ते आजारी पडले, ते धावतात, म्हणतात, “ओह, तुम्ही कृपया माझ्यासाठी प्रार्थना कराल का, की प्रभू येशू मला बरे करील?” आणि जसेच ते रुग्णालयातून, किंवा आजारापणाच्या पलंगावरून उठतात, लगेचच ते परत जगात जातात, जसे शास्त्रलेख सांगते, जसे कुत्रा आपल्या उलटीकडे परत फिरतो, किंवा डुक्कर घाणीत शिरतो. फक्त त्याचे अनुकरण करतात यासाठी की त्यांना त्याच्यातून काय चांगले मिळू शकेल. ते त्याचा उपयोग केवळ एका—एका तोडेमखांबासारखा करतात, किंवा—किंवा त्याच्याकडून जे—जे काही मिळविण्यासाठी करतात, आणि ते त्याची सेवा करण्याची अपेक्षा ठेवत नाहीत. तो जमाव आजही तसाच चालत आहे.

80 तिथे नऊ कुष्ठरोगी बरे झाले, आणि एक त्याची स्तुती करण्यासाठी परत आला. किंवा ते दहा होते? ते, त्यांच्यातील एक, त्याची स्तुती करण्यासाठी परत आला, आणि त्यांच्यातील बाकीचे पुढे निघून गेले, कृतघ्न होऊन.

81 आणि जर अमेरिकेतील लोक, जे देवाच्या सामर्थ्याने बरे झाले आहेत, त्यांनी आपली हृदये देवाकडे वळविली असती, तर अशी आत्मिक जागृती या राष्ट्रावर प्रहार झाली असती की प्रत्येक बेकायदेशीर दारूखाना बंद झाला असता, त्यांना...दारूची

दुकाने आणि व्हिस्कीची दुकाने पूर्णपणे चित्रातून नाहीशी झाली असती. मंडळ्या भरलेल्या असतील. रविवारी रात्री चित्रपटगृहे रिकामी असतील. आणि या राष्ट्रभर, आत्मिक जागृतीची सुरुवात होईल. परंतु जेव्हा ते हे घडताना पाहतात, ज्या गांधी देव करतो, तरीही ते किंचाळतात, “तो कोण आहे? हा कोण येतो आहे? ते कोतून आले? हा कोण आहे? हे कोणत्या अधिकाराने केले आहे?”

82 कधीही विसरू नका, जोहान्सबर्ग, दक्षिण आफ्रिका इथे. मी जवळजवळ तीस मिनीटे आधी, विमानाने आलो होतो. मी तीन दिवस आणि तीन रात्री हवेत होतो, इतका थकलो होतो की मी जवळजवळ उभा ही राहू शकत नव्हतो. त्यांनी—त्यांनी मला बाहेर मेळाव्याच्या मैदानात नेले जिथे जवळजवळ पन्नास किंवा साठ हजार लोक, जमले होते. आणि मी मंचावर पोहोचताच, जोपर्यंत पवित्र आत्मा...एक—एक बस, त्या ठिकाणी येताना, मी पाहिली. आणि त्यावर एक चिन्ह होते, “डर्बन.” मी पाहिले की एका तरुणाला आपल्या वडील आणि आईपासून सुटण्यासाठी धडपड करून निघून जावे लागले, त्याचा एक पाय दुसऱ्यापेक्षा सहा ते आठ इंचांनी लहान होता. त्याने पांढरा शर्ट घातला होता, आणि त्याची पॅट धरून ठेवण्यासाठी पट्टे घातले होते. आणि मी त्या तरुणाकडे पाहिले. मी पुन्हा मागे पाहिले. दर्शन गेले होते. आणि मग, काही क्षणात, मागे प्रेक्षकांमध्ये, मी तो प्रकाश एका तरुणावर टांगलेला पाहिला. आणि मी पाहिले. मला वाटले, “मी त्याला कुठेतरी पाहिले आहे.” मी त्याच्याकडे पाहिले, आणि तो प्रकाश त्याच्यावर काही मिनीटांसाठी थांबून राहिले. आणि अनुवादक पुढचे शब्द पकडण्यासाठी मी थांबलो होतो. मग मी त्याच तरुणाला उभा राहून, त्याची कुबडी खाली टाकताना पाहिले, आणि त्याचा सहा इंच छोटा पाय दुसऱ्या पायासारखा खाली येऊन सामान्य झाला.

83 आणि मी श्री. ए. जे. शूमान यांना म्हणालो; जे आज रात्री, महिमेत आहेत. मी म्हणालो, “श्री. शूमान, फक्त माझे शब्द उल्लेख करा. हा एक दर्शन आहे.”

तो म्हणाला, “ठीक आहे.”

84 आणि मी म्हणालो, “तो तरुण व्यक्ति तिथे मागे पांढरा शर्ट घातलेला, आणि खांद्यावर पट्टा घालून बसला होता, तो डर्बन नावाच्या शहरातून, देशभर सुमारे पंधराशे मैल, बसने आला. आणि त्याला त्याच्या आईवडिलांपासून दूर यावे लागले. परंतु त्याने प्रभू येशूवर विश्वास ठेवला आहे, आणि त्याचा एक पाय दुसऱ्या पायापेक्षा सहा इंच लहान आहे.”

85 आणि त्या तरुणाने वर उडी मारली. तो तिथेच, उभा होता, काठ्यांचा आधार शोधू लागला. आणि मी म्हणालो, “तरुणा, प्रभू येशूने तुला बरे केले आहे.” आणि लगेचच त्याचा पाय सहा इंचांनी वाढला, आणि इतरांप्रमाणे, सामान्य झाला. आणि त्यांनी त्या तरुणाला मंचावर आणले, आणि तिथे डॉक्टरांनी त्याची तपासणी केली. तुम्ही त्याचे चित्र माझ्या पुस्तकात पाहू शकता.

86 मी तिथे काही क्षणांसाठीच उभा होतो, तेव्हा मी एक छोटी, हिरवी गाडी रस्त्यावरून जाताना पाहिली, आणि ती घसरली. ती उलटी फिरली, मागे गेली आणि एका झाडाला धडकली. एक तरुण, सोनेरी केसांची मुलगी होती...तिचा पाठीचा कणा मोडलेला होता. आणि मी म्हणालो, “मला एक छोटी, हिरवी गाडी दिसते जी एका झाडाला धडकली, आणि सुमारे अठरा वर्षांची एक तरुण सोनेरी केसांची मुलगी आहे, जिचा पाठीचा कणा मोडलेला आहे. ती गंभीर अवस्थेत आहे.” कोणीही प्रतिसाद दिला नाही. आणि मी तिला त्या विशाल, लोकांच्या मोठ्या प्रेक्षकांमध्ये कुठेच पाहू शकलो नाही. आणि मी तिथे काही मिनिटांसाठी उभा राहिलो. मी म्हणालो, “समजलं. ते...संशय करू नका. हे

पुनरुत्थानाच्या सामर्थ्यात, प्रभु येशूच आहेत. त्याने आपले कार्य पुढे चालू ठेवण्यासाठी पवित्र आत्म्याला पाठवले. आणि तिथे मी तो दर्शन पुन्हा घडताना पाहिला. आणि मला ती तरुणी दिसली नाही.

87 तेव्हाच, अगदी माझ्यासमोर उभा असलेला, इथे तो प्रकाश उभा होता, जसे तुम्ही चित्रात पाहता. आणि तो इथे उभा राहिला. मी पुढे गेलो, आणि तिथे ती, खाली मंचाच्या खाली पडलेली होती. मी म्हणालो, "तरुणी, प्रभू येशूने तुला बरे केले आहे." आणि ती रडू लागली.

88 तिची आई म्हणाली, "ओह, नाही! तिला उठण्यास सांगू नका!" म्हणते, "जर ती हलली, तर ती मरेल."

89 आणि ती तरुणी आपल्या पायावर उभी राहिली, किंचाळत, आणि देवाची स्तुती करीत होती. आणि आई बेशुद्ध पडली, त्या खाटेवर जिथे मुलगी पडलेली होती.

ते काय आहे?

90 जवळजवळ त्याच वेळी, कोणी टीकाकार मनुष्य तिथे मागे उभा राहिला, आणि एक पाय एका आसनावर आणि एक दुसऱ्यावर ठेवून उभा राहिला, आणि म्हणाला, "तुम्ही, अमेरिकन! मी तुम्हाला आव्हान देतो की तुम्ही हे कोणत्या नावाने करता ते मला सांगा! आणि तुम्ही मंडळीच्या कोणत्या संप्रदायाचे आहात?" पाहिले?

91 ते आजही तसेच आहे. त्यांना समजत नाही. ते या गोष्टीची वाट पाहत नाही. मंडळ्या प्रभूच्या आगमनाची वाट पाहत नाहीत. आणि पवित्र आत्मा इथे त्याच्या येण्याची पुष्टी करण्यासाठी आहे, ते पूर्ण करण्यासाठी. इतके...

प्रत्येकाला आपापला मार्ग घ्यायचा आहे. तसेच तिथे ही होते. प्रत्येक समूहाची आपलीच कल्पना होती.

92 परंतु आज रात्री तो प्रश्न नाही. मी त्याविषयी बोलत नाही. परंतु मी तुम्हाला जो प्रश्न विचारत आहे, हे आहे, तुम्हाला काय वाटते हे काय आहे? ते तुम्हाला चिंतेत टाकतो. हा कोण आहे जो राष्ट्रांमध्ये वर-आणि-खाली फिरतो? मनुष्य नाही. मनुष्य असे करू शकत नाही. तो कोण आहे जो बोलत आहे आणि श्रोत्यांतील लोकांशी म्हणत आहे, जसे "इथे बसलेले आहे, आणि इथे," आणि निरनिराळ्या ठिकाणी सभेत, मरत असताना, जेव्हा स्त्रिया आणि पुरुष आणले जातात? तो कोण आहे?

93 आज सकाळी बासिस्मा घेण्यासाठी आलेली ती तरुणी, जी तीन आठवड्यांपूर्वी, कार्सिनोमा कर्करोगाने मरत होती, इथे मेपल स्टीटवर राहते, श्रीमती. बेटी. आणि मी तिच्याबरोबर असलेल्या तीन डॉक्टरांना विचारले. तिला जगण्याची एकही संधी नव्हती, चार किंवा पाच लहान लेकरांसह, आणि माझी आई त्यांची काळजी घेण्याचा प्रयत्न करीत होती. आई म्हणाली, "बील, ती पुन्हा कधीच घरी येणार नाही."

94 आणि मी तिथे गेलो जिथे ती होती, आणि प्रभू येशू बोलला, "परमेश्वर असे म्हणतो, जर ती मंडळीत जाईल आणि प्रभू येशूच्या नावात बासिस्मा घेण्याचे अभिवचन देईल, आणि देवाची सेवा करील, ती बरी होऊन, घरी जाईल."

आणि मी तिला विचारले, "बाई, तू हे करशील का?"

95 आणि ती म्हणाली, "जे काही तुम्ही म्हणाल, मी ते करीन." लगेच वेदना निघून गेल्या. तीन दिवसांनंतर, ती घरी होती, आणि डॉक्टरांना त्या कर्करोगाचे एकही चिन्ह सापडले नाही.

96 हा कोण आहे जो प्रभूच्या नावाने येतो? तो कोण आहे? तो देवाचा पवित्र आत्मा आहे. याबद्दल तुमचे मत काय आहे? तुमच्या पाळकाला ओळखत असताना, तुमचे मत काय आहे? आणि जेव्हा इथे या आसनांवर बसलेले, बाहेर शहरातून आलेले लोक, अपस्माराने ग्रस्त बसलेले, या सह बसलेले... इथे एक मनुष्य बसलेला आहे, इथे कुठेतरी, एक मेनोनाईट भाऊ, अपस्माराने पीडित. त्याला कधीच ओळखले नाही किंवा पाहिले नाही, त्याच्याविषयी काहीच माहिती नाही. आणि अचानक, सुमारे दोन वर्षांपूर्वी, मला वाटते, किंवा काहीतरी, हो, दोन वर्षे, पवित्र आत्म्याने त्याला बोलावले, आणि म्हणाला, "प्रभू परमेश्वर असे म्हणतो." तेव्हापासून त्याला कधीच झटके आले नाहीत. हा कोण आहे? हा कोण आहे?

97 ही स्त्री गेल्या रविवारी, मी इथे शेवटच्या वेळी आलो होतो तेव्हा, इथे बसलेली होती, इलिनॉय येथून कुठूनतरी आली होती. दुसऱ्या दिवशी... तिच्या शरीरात एक मोठी गाठ होती, जी घातक होती. आणि इलिनॉयमधील काही उत्तम वैद्यकीय शास्त्र सोमवारी, तिला एका मोठ्या दवाखान्यात, शस्त्रक्रियेसाठी घेऊन जात होते. आणि ती मार्ग काढून आत शिरली. माझ्या संपूर्ण आयुष्यात, मी तिला पाहिले नव्हते किंवा तिच्याविषयी ऐकले नव्हते. आणि अचानक, पवित्र आत्म्याने तिच्यावर सावली केली, आणि त्याने तिला सांगितले की ती कोण होती, ती कुठून आली होती, आणि दुसऱ्या दिवशी तिच्यावर शस्त्रक्रिया होणार होती. तेव्हा इथे किती जण होते, हे पाहण्यासाठी? आणि बातमी परत वाहताना पाहा. दुसऱ्या दिवशी, जेव्हा ती डॉक्टरांकडे गेली, ते तिला एका दवाखान्यातून दुसऱ्या दवाखान्यात घेऊन गेले, आणि त्याचा एकही चिन्ह सापडला नाही.

98 हा कोण आहे? ओह, देवा दया कर! हा कोण आहे जो हे करीत आहे? तो तुमचा पाळक होता हे सांगण्याचे तुम्ही धाडस करू शकता काय? कधीच नाही. तुम्ही असे सांगण्याचे धाडस करू शकता का मानुष्याचा त्यात काही संबंध आहे? कधीच नाही. हे पवित्र आत्मा आहे, तो आत्मा जो आपल्या प्रभू येशूवर होता. आणि त्याचे आगमन त्याला त्याच्या मंडळीबरोबर एकत्र करण्यासाठी, इतके जवळ आहे की तो त्याचा महान पवित्र प्रकाश पसरवत आहे, मुक्ती करण्यासाठी, आणि जीवंत देवाच्या मंडळीला, सहभागितात आणण्यासाठी, कारण वर उचले जाणे जवळ आहे. आमेन!

99 तो कोण आहे? मी तुमच्या प्रश्नाचे उत्तर देऊ शकत नाही. मी तुम्हाला उत्तर देऊ शकत नाही. परंतु मी माझ्यासाठी उत्तर देऊ शकतो. आणि या पवित्र मंचावर, आज रात्री, ह्याच्या कानात, मंडळीच्या आणि जे आपल्या प्रभू येशूच्या रक्ताने हे—हे विकत घेतलेले, मी हे माझ्या हृदयाच्या तळापासून सांगत आहे. ह्यासाठी नाही की मी तुमच्यातील एक आहे, ह्यासाठी नाही की मी कोणीतरी वेगळा आहे, परंतु मुक्त झालेल्यांपैकी एक जो रक्ताने धुतला गेला आहे. मी विश्वास करतो की तोच प्रकाश जो ह्या मंडळीत आहे, आज रात्री, तोच एकच, आपल्या स्वभावाद्वारे, पवित्र आत्म्याच्या रूपात, दाखवतो की तो येशू ख्रिस्त आहे.

100 जो कोणी शास्त्रलेख जाणतो, त्याला ठाऊक आहे की येशू म्हणाला, "मी देवापासून आलो आहे, आणि मी देवाकडे जातो." तो देहधारी होण्याआधी, जेव्हा तो मोशेबरोबर जंगलात होता, तो अग्नीस्तंभ होता. आणि जेव्हा मोशेला त्याला पाहण्याची इच्छा झाली, तेव्हा त्याने मोशेला आपले पाठीचे भाग दाखवले. आणि मोशे म्हणाला, "तो मनुष्यसारखा दिसतो." जेव्हा तो इथे पृथ्वीवर होता, तो एक मनुष्य होता. त्याने त्याच गोष्टी केल्या ज्या तो आज करत आहे, की मनुष्यांद्वारे त्याने सोडविले आहे. तिथे तो येतो आणि त्याचे चित्र घेतले जाते. ते काय आहे?

101 त्याच्या मृत्यू पुरणे आणि पुनरुत्थानानंतर, एके दिवशी, पौल दिमिष्काच्या मार्गावर होता, आणि एक महान प्रकाश त्याच्यावर पडला. त्याच्या सभोवतालच्या लोकांनी प्रकाश पाहिला नाही. पण त्या प्रकाशाने पौलाला जमिनीवर पाडले, आणि त्याला आंधळे केले. त्याला उरलेल्या आयुष्यात डोळ्यांचा त्रास होता. आणि तो एकदा म्हणाला, "प्रकटीकरणांच्या विपुलतेमुळे मी चढून जाऊ नये, म्हणून मला हे दिलेला आहे," त्याच्या शरीरात एक काटा, तो त्याला ठोसे मारणाऱ्या, सैतानाचा दूत आहे. कारण ते प्रकटीकरणाची विपुलता होती.

102 आणि पौल जेव्हा खाली पाडला गेला, लोकांना छळण्यासाठी जात असताना, जे खूप आवाज करीत होते; एक नव्याने-जन्मलेला समूह, लोक ज्यांना पाखंडी म्हटले गेले. पौल त्यांचा छळ करण्याच्या मार्गावर होता, त्याच्या खिशात कागदपत्रे घेऊन, त्यांना पकडण्यासाठी आणि यरुशलैमेत आणण्यासाठी. आणि दिवसाच्या मध्यभागी, एक प्रकाश खाली आला, ज्याने त्याला जमिनीवर, पायांवरून खाली पाडले, आणि तो पृथ्वीच्या मातीत पडला. त्या प्रकाशातून एक आवाज आला, म्हणत, "शौला, शौला, तू माझा छळ का करतोस?"

103 आणि शौल, आपल्या आंधळ्या अवस्थेत, उलटला आणि वर पाहिले. आणि त्याने तो महान, महिमामय प्रकाश पाहिला. आणि तो म्हणाला, "प्रभू, तू कोण आहेस?"

104 तो म्हणाला, "मी येशू आहे. मी देवापासून आलो आहे; मी देवाकडे गेलो. मी देवापासून आलो आहे; मी देवाकडे परत जातो." त्याने म्हटले, "तुला काट्यांवर लाथ मारणे कठीण आहे."

105 त्या पवित्र वाळूवर एक प्रकटीकरण, त्या ठिकाणी एकदा, माणूस कधीच पूर्वीसारखा राहू शकत नाही. एखादा मनुष्य, त्याने स्वतःला ख्रिस्ती म्हणवण्यापूर्वी, त्याने आपली ओळख देण्याआधी, त्याने प्रथम वाळवंटाच्या मागील बाजूस अनुभव घ्यावा, जिथे त्याची देवाशी समोरासमोर भेट होते.

106 कारण, आज, तुम्हाला कोणत्याही प्रकारचे उत्तर मिळू शकते. तुम्ही पाहू शकता की प्रभु अगदी जसे सांगितले तसेच करतो, आणि हुशार धर्मशास्त्री ते स्पष्टीकरण देऊन टाळून देतात. ते म्हणतील, "ते दुसऱ्या दिवसासाठी होते. ते ह्या साठी होते. किंवा, ते दुसऱ्या युगासाठी आहे. किंवा, ते चुकीचे आहे." जसे त्यांनी येशूविषयी म्हटले, "तो बालजबूल, सैतान आहे. तो एक ज्योतिषी आहे." आणि त्या सर्व गोष्टी, त्यांच्याकडे उत्तर आहे.

107 परंतु जेव्हा एखादा मनुष्य ख्रिस्ताच्या संपर्कात येतो, आणि पौलाप्रमाणे त्याने त्याला पाहिले, किंवा त्याचा अनुभव घेतला, जगात इतके धर्मशास्त्री नाहीत जे मनुष्याला आलेल्या त्या अनुभवाचे स्पष्टीकरण देऊ शकतील.

108 हेच कारण आहे, आज, त्यांना तो अनुभव नाही. हेच कारण आहे की ते सांगू शकत नाही...ते सर्व म्हणत आहेत, "हा कोण आहे? हे काय आहे? हे कुठून येते?" त्यांच्याकडे उत्तर नाही. का? कारण, त्यांना फक्त एक धर्मशास्त्र माहीत आहे जे एखाद्या मंडळीने बनवले आहे. "देवशास्त्र जाणणे" म्हणजे जीवन नाही. "बायबल जाणणे" म्हणजे जीवन नाही.

109 परंतु "त्याला जाणणे" हे जीवन आहे. "त्याला जाणणे" तुमचा वैयक्तिक तारणारा म्हणून, ज्याने तुम्हाला त्याच्या उपस्थितीने भरले आहे. जेव्हा हे घडले तेव्हा तुम्ही तिथे होते. कोणीही ते तुमच्यापासून घेऊ शकत नाही. कोणीही ते तुमच्यासाठी वर्णन करू शकत नाही. जेव्हा तो अनुभव तुम्हाला येतो, तुम्हाला कळते की तो कोण आहे. माझ्यासाठी, तो येशू ख्रिस्त काल, आज आणि युगानुयुग सारखाच आहे.

110 हे चमत्कार करणारा कोण आहे? हे महान कार्ये करणारा कोण आहे? तो प्रचारक आहे का? तो ओरल रॉबर्ट्स आहे का? तो बिली ग्रॅहम आहे का? तो जॅक शुलर आहे का? विल्यम ब्रॅन्हम? जो कोणीही असो, त्यांचा त्यात काहीच संबंध नाही. ते फक्त साधने आहेत.

111 तो पवित्र आत्मा आहे जो सुसमाचारसह, चिन्हे, आश्चर्यकर्म आणि चमत्कारांद्वारे, लोक तयार करण्यासाठी येतो. हवा अपेक्षांनी भरलेली आहे, विश्वासी त्याच्या येण्याची अपेक्षा करत आहेत.

112 आणि इतर म्हणत आहेत, “हे आत्मिक जागृती का? आपल्याकडे ते का आहे? आपण एका मंडळीत स्थिर होऊया.” का, इथे मंडळीत सांगितले गेले होते, की, जेव्हा आपण नवीन मंडळी बांधण्यास सुरुवात केली, म्हणाले, “आम्हाला चमत्कारांची गरज नाही. आपल्याला ह्या गोष्टींची आता गरज नाही. तुम्हाला ते हवे असतील तर, जिथे ते घडतात तिथे बाहेर जा. आम्हाला त्यांची इथे गरज नाही.” जेव्हा ब्रॅन्हम टॅबरनेकल इतक्या खालच्या पातळीवर वाकते, ते बुडते.

113 ही मंडळी येशू ख्रिस्ताच्या तत्वांवर, सामर्थ्यावर आणि सुसमाचारावर आधारित आहे. आणि जोपर्यंत हे आराधनालय उभे आहे, होऊ दे की महिमामय पवित्र आत्म्याला जीवांना, तारण्यासाठी, आणि पवित्र आत्म्याने भरण्यासाठी, आणि आज्ञांच्या बरे करण्यासाठी प्रवेश मिळो. माझ्यासाठी, येशू ख्रिस्त काल, आज आणि युगानुयुग सारखाच आहे.

आपण प्रार्थना करूया.

114 जर तुम्हाला माहित नाही की तो कोण आहे, तुम्हाला माहित नाही की हे सर्व कशाविषयी आहे, आणि तुम्हाला हे जाणून घ्यायचे आहे, तुम्ही फक्त तुमचे हात वर कराल का? आणि तुमचे हात वर करून, म्हणा, “भाऊ ब्रॅन्हम, माझ्यासाठी प्रार्थना करा, की मी त्याला ओळखेन.” आणि प्रभू तुम्हास आशीर्वादीत करो. आणि सर्वत्र, मला तुमचे हात दिसत आहेत.

115 आता, स्वर्गीय पिता, आम्ही हा संदेश आणतो, आणि हात वर केलेल्या लोकांचे फळही आणतो, त्यांना हे जाणून घ्यायचे आहे की हा कोण आहे. त्यांना या महान येशूशी परिचित व्हायचे आहे. की, त्याचे आगमन, पुनरुत्थानाचे, इतके जवळ आहे, की आजारी बरे होऊ लागले आहे. आणि ते घडल्यानंतर, मंडळीत भविष्यवाणी आली, नंतर दान आणि चमत्कार आले, आता शेवटच्या चिन्हापर्यंत. नंतर येणार, वर उचलणे, मंडळीला उचलून नेले जाईल. आणि आम्ही, प्रभू, ज्यांनी तुझ्या पुनरुत्थानाच्या सामर्थ्याने तुला जाण्याचा दावा केला आहे, आम्ही वाट पाहतो, आतुर आहोत, रडतो आणि विनंती करतो, “प्रभू येशू, ये!”

116 प्रभू, तुमच्या मंडळीला वर उचलून लवकर, घेऊन जावा. कारण, लवकरच, लोकं तू त्यांच्या राहण्यासाठी निर्माण केलेली पृथ्वी उडवून टाकणार आहेत, कारण त्यांनी तुझी आज्ञापालन केलेली नाही. त्यांनी शांतीचा अभ्यास केला नाही, परंतु युद्धाचा. त्यांनी नीतिमत्त्वाचा अभ्यास केला नाही, परंतु त्यांनी दुष्कर्माचा अभ्यास केला. कसे ते सर्व सामर्थ्यासाठी भुकेले नसतील! प्रभू, त्यांच्या हृदयातील तो लहानसा ठिकाण जो त्यांना सामर्थ्यासाठी भुकेला करतो, ते कुठेतरी प्रयोगशाळेत ते भागवण्याचा प्रयत्न करत आहेत, त्यांच्या सोबतीच्या व्यक्तिला उडवण्यासाठी.

117 परमेश्वरा, जर त्यांना ते सामर्थ्य कळू शकले असते ज्याचासाठी ते आतुर आहेत हे परमेश्वराच्या पुत्राच्या पुनरुत्थानाचे सामर्थ्य आहे, पवित्र आत्म्याचे सामर्थ्य त्यांचे जीवन

बदलण्यासाठी आहे; राष्ट्रांना उडवायला नाही, परंतु त्यांचे जीवन बदल आणि त्यांना तुझे सेवक बनव.

118 अनेक लोक, जंगली वेडेपणाने ग्रस्त, ते आपली ओळख “काहीही न जाणणारा” आणि—आणि “विधर्मी” लोकांचा समुह म्हणून देतात, जसे ते सुरुवातीच्या दिवसात करत होते. परंतु जेव्हा ते परत आले, आनंद करीत, तुझे नाव घेऊन झालेल्या निंदा सहन करू शकल्याबद्दल तुला धन्यवाद देत. आजच्या रात्री, प्रभू, सर्वत्र, हीच तुझ्या लेकरांची भावना आहे. आम्ही फक्त आनंदी आहोत.

119 तुझ्या दिवसांतील काहींनी तुला ओळखण्याचा प्रयत्न केला. ते म्हणाले, “तो त्या जंगली मनुष्याचा मित्र आहे, योहान, जो जंगलातून बाहेर आला अंगावर कपडेही नीट नव्हते, फक्त एक जुनी मेंढ्याची कातडी त्याच्या अंगावर गुंडाळलेली होती. एक जंगली मनुष्य ज्याने पूर्व—पश्चिम, शब्द फेकले, आणि म्हणाला, ‘कु-हाड झाडाच्या मुळाशी ठेवली आहे.’” म्हणाला, “तो त्याचा एक—एक अनुयायी आहे. तो एक जंगली मनुष्य आहे. तो वेडा आहे. तो पूर्णपणे वेडा झाला आहे.” हे प्रभू, तुझ्याबरोबर असलेल्या अलौकिक सेवकाईने, त्यांचे डोळे आंधळे केले.

120 आणि आजही असेच झाले आहे: हा महान पवित्र आत्मा प्रभुच्या येण्यापूर्वी मार्ग तयार करणारा, जसा योहानाने आपल्या दिवसात केला होता, लोकाना आंधळे केले, ज्यांना पाहण्याची इच्छा नाही. परंतु ज्यांना पाहण्याची इच्छा आहे, त्यांना तू निवडले आहे. “आणि जे सर्व पित्याने मला दिले आहे ते माझ्याकडे येतील,” तुम्ही म्हणालात, “आणि त्यांच्यातील कोणीही नाश होणार नाही. आणि मी त्याला शेवटच्या दिवशी उठवीन.” ह्यासाठी आम्ही तुझे आभार मानतो.

121 आणि ज्यांनी आपले हात वर केले आहे, आज रात्री, आम्ही प्रार्थना करतो, हे प्रभू परमेश्वर, की तू त्यांचावर स्वतःला प्रकट कर, अनुभवाने, पुनरुत्थानाच्या सामर्थ्यामध्ये. प्रभू, हे प्रदान कर.

122 आणि दुसरे इथे असतील, ज्यांनी आपले हात वर केले नाही, परंतु तरीही, त्यांच्या हृदयात, त्यांना ठाऊक होते की त्यांना त्याची गरज आहे. मी प्रार्थना करतो की तू त्यांना आशीर्वाद दे, आणि त्यांच्या हृदयातील इच्छा त्यांना देशील.

123 आज रात्री, जेव्हा आपण इमारत सोडू, होऊ दे आम्ही भिन्न लोक म्हणून जाऊ. जर आमचा हेतू तुझ्या दैवी इच्छेविरुद्ध असला, तर आम्ही आत आलो त्यापेक्षा वेगळ्या उद्देशाने बाहेर जाऊ दे. आम्ही वेदीची शिंगे धरून ठेवण्याचा निर्धाराने बाहेर जाऊ दे, जोपर्यंत आमचा प्राण तृप्त होत नाही की आम्ही तुझ्याबरोबर अनुभव घेतला आहे, आणि आपण कोणाच्याविषयी बोलतो हे आपल्याला ठाऊक आहे, कारण आपण त्याला भेटलो आहोत आणि त्याला जाणले आहे, आणि त्याच्याबरोबर सहभागिता केली आहे. पित्या, ह्या गोष्टी प्रदान कर. आजारी आणि पीडीतांना बरे कर.

124 आमच्या प्रिय आणि मौल्यवान पाळकांना आशीर्वाद द्या. परमेश्वर, आम्ही प्रार्थना करतो की तू त्याच्याबरोबर आणि त्याच्या प्रिय बहिणीबरोबर असशील, जेव्हा ते सुसमाचार गातील, आणि ते त्यांच्या रेडिओवर प्रचार करतील.

125 जे अनोळखी आमच्या वेशीमध्ये आहेत त्यांना आशीर्वाद दे. प्रभू, आजच्या रात्री, त्यांच्या हृदयात एक उत्साह घेऊन, ते बाहेर जाऊ दे, आणि हा एक उद्देश घेऊन की, ह्या क्षणापासून, जर त्यांनी तुला जाणले नाही आणि अगोदर, त्यांनी तुझी सेवा केली नाही, तर त्यांनी तुझी सेवा करावी. हे जाणून की, “दुसऱ्या सर्व गोष्टी निष्फळ होतील, परंतु प्रभूचे वचन सर्वकाळ राहील.” हे प्रदान कर, पित्या.

126 आम्हाला आमच्या सर्व पापांची, क्षमा कर. आणि आपण भेटूया त्या महान...
[टेपवरील रिकामी जागा—सम्पा.]

कारण त्याने मला पहिले प्रेम केले
आणि माझे तारण विकत घेतले
कलवरीच्या झाडावर.

127 आता, संदेशानंतर, चला आपण आपली डोके झुकवूया आणि त्याची आराधना करूया, जेव्हा आपण त्याच्यासाठी गातो.

मी त्याला प्रेम करतो.

तुमच्या संपूर्ण हृदयाने.

मी त्याला प्रेम करतो
कारण त्याने मला पहिले प्रेम केले
आणि माझे तारण विकत घेतले
कलवरीच्या झाडावर.

128 किती जण त्याच्यावर खरोखर प्रेम करतात? तुमचे हात वर करा, हे साक्षीने सांगा, "मी त्याला प्रेम करतो." ओह, तो अद्भूत नाही का? तुम्हाला माहित आहे, मला असे बसायला आणि कसे तरी, त्याची उपस्थिती अनुभवणे फार आवडते. त्याचे वचन, पुढे गेले, ते हृदयात गेले आहे. ते आपल्याला सुधारते. ते आपल्याला त्याच्या आत्म्याच्या अधीन आणते. तर केवळ त्याची आराधना करणे किती सुंदर आहे! आता, आजच्या रात्री, तुम्ही मंडळीतून जात असता, त्याची आराधना करीत जा.

129 आणि लक्षात ठेवा, या आठवड्यात, इथे बुधवारी रात्री प्रार्थना सभा आहे. भाऊ नेविलचे रविवारी, किंवा शनिवारी, रात्री नऊ वाजता, WLRP वरचे प्रसारण हे विसरू नका. मला ते ऐकायला खूप आवडते, तुम्हाला नाही का? ती चौकडी, किंवा तिकडी, खूप सुंदर वाटते. पत्नी आणि मी, आणि मुले, आम्ही सर्व लहानसा रेडिओ बाहेर काढतो आणि—आणि त्याभोवती जमतो, भाऊ नेविल आणि त्याचे प्रसारण ऐकण्यासाठी, आणि त्याचे अद्भूत शब्द, ज्या देवावर त्याचे प्रेम आणि विश्वास आहे त्याला तो कसे उंचावतो. हे त्यांना सांगू नका...

130 तुम्ही येथील अनोळखी लोकांनो, जर तुमच्याकडे आपली मंडळी नसेल, तर आमच्यासोबत या. मी तुम्हास सांगतो, हे मी त्याच्या समोर बसलेला असताना नाही म्हणत आहे. नाही महाशय, हे मी अनेकदा म्हटले आहे. मला भाऊ नेविलवर प्रेम आहे. प्रथम, तो, एक दैवज्ञानी आहे. पहिली गोष्ट, तो परमेश्वरचा पुत्र आहे. पुढची गोष्ट, ते तो प्रत्येक दिवशी आहे. मी त्याला अनेक वर्षांपासून ओळखतो. तो कधीच बदलला नाही, थोडाही. तो अजूनही ऑर्मन नेविल आहे, जो प्रभू येसूचा सेवक आहे. आणि मला वाटते त्याच्याकडे...

131 त्या रात्री, मी फोन केला, त्याला विचारण्यासाठी की, जर तो त्याच्या कार्यक्रमात येणार नाही, तर आमच्यासाठी थोडी जागा करून घ्या जेणेकरून आम्ही येऊन आजारी लोकांसाठी प्रार्थना करू शकू. तुम्हाला माहित आहे, आज सकाळी, तिथे काही आले होते. आणि त्याच्या प्रेमळ पत्नीने फोन वर उत्तर दिले, आणि मी माझ्या पत्नीशी, मागे, त्याविषयी बोलत होतो.

132 आणि आम्ही त्याच्या प्रेमळ पत्नी आणि कुटुंबासाठी किती आभार मानतो. ते खूप चांगले आहे. जेव्हा तुम्ही पाहता की एखादा सेवक आणि त्याची पत्नी अशाप्रकारे एकत्र

राहतात, मधुरतेने आणि नम्रतेने, त्याने मंडळी अधिक चांगली चालते. जसे जसे दिवस जातात, ते अधिक गोड होत जाते.

133 तुम्ही त्याच्यावर संपूर्ण हृदयाने प्रेम करता का? ठीक आहे. आपल्याकडे शेवटी गाणारे गीत आहे जे आम्ही गातो, *येशूचे नाव तुझ्यासोबत घेऊन जा*. आणि बहिण, जर तुझ्याकडे त्या पुस्तकात, तो छोटासा सूर असेल तर आम्हाला दे. आणि आपण आपले शेवटी गाणारे गीत गाऊ. आणि जेव्हा आपण पहिला कडवा गातो, आपल्याला वळून, एकमेकांचे हात मिळवायचे आहे. ठीक आहे. आम्हाला सुर दे.

...येशूचे नाव तुझ्यासोबत,
दुःख आणि शोकाचा पुत्र;
हे तुम्हाला आनंद आणि सांत्वन देईल,
तुम्ही जिथे जाल तिथे ते घेऊन जा.

मौल्यवान नाव, ओह किती मधुर!
पृथ्वीची आशा आणि स्वर्गाचा आनंद; (भाऊ, परमेश्वर तुम्हास
आशीर्वादित करो.)
मौल्यवान नाव, ओह किती मधुर!
पृथ्वीची आशा आणि स्वर्गाचा आनंद.

आता हा कडवा घेऊया:

येशूच्या नावाने गुडघे टेकून,
त्याच्या पायाशी लोटांगण घालतो,
राजांचा राजाला स्वर्गात आपण त्याला मुकूट घालू,
जेव्हा आपला प्रवास पूर्ण होईल. (हे अद्भूत नाही का?)
मौल्यवान... (मौल्यवान नाव!) ओह किती गोड!
पृथ्वीची आशा आणि स्वर्गाचा आनंद;
मौल्यवान नाव, (मौल्यवान नाव!) ओह किती गोड!
पृथ्वीची आशा आणि आनंद...

134 किती जणांना आपले छोटेसे गीत आठवते जे आपण गायचो, *कौटुंबिक प्रार्थना विसरू नका*? तुम्हाला ते आठवते का? मला नाही...थेलमा, तुम्हाला ते माहीत आहे का, तो सुर, किंवा नाही? आपण एकदा प्रयत्न करूया. तुम्हाला ते आठवत नाही का? चला... कदाचित मी एकदा तुमच्याबरोबर प्रयत्न करू शकतो.

कौटुंबिक प्रार्थना विसरू नका,
येशूला तुम्हाला तिथे भेटायचे आहे;
तो तुमची सर्व काळजी घेईल,
ओह, कौटुंबिक प्रार्थना विसरू नका.

135 कितीजण कौटुंबिक प्रार्थना करतात? हे छान आहे. आपण पुन्हा प्रयत्न करूया. मी ते पुन्हा इथे घेईन. मला ते आवडते. आता सर्व एकत्र:

कौटुंबिक प्रार्थना विसरू नका—नका,
येशूला तुम्हाला तिथे भेटायचे आहे;
तो तुमची सर्व काळजी घेईल,
ओह, कौटुंबिक प्रार्थना विसरू नका.

136 हे प्रभू, शास्त्रलेखात असे लिहीले आहे, की त्यांनी पौलाच्या शरीरावरून रुमाल किंवा कपडे घेतले, आणि अशुध्द आत्मे लोकांपासून निघून गेले, आणि रोग बरे झाले. आम्ही प्रार्थना करतो, हे प्रभू, जसे मी त्यांना गरजू आणि आजारी लोकांसाठी पाठवतो, आज रात्री, त्याचप्रकारे, ते ह्यांवर परिणाम दिसून येवो. त्या देशात कुठेतरी, कोणीतरी हे घडण्याची अपेक्षा आणि वाट पाहत आहे. पित्या, मी प्रार्थना करतो, की तू ते तुझ्या पुत्र, येशूच्या नावाने प्रदान करशील. आमेन.

137 आता मी विनंती करतो, जसे आपण आपली डोके झुकवतो, जर आपला सर्वात मौल्यवान भाऊ स्मिथ, चर्च ऑफ गॉड पासून, ज्याला आम्ही, इथे असलेल्या आपल्या भाऊ नेविलसारखेच, एक निष्ठावान, विश्वासू, देवाचा सेवक असल्याचे आढळले आहे, मी त्याला विनंती करणार आहे की तुमच्यावर आशीर्वाद उतरू दे, की ह्या येणाऱ्या आठवड्यात हे निरंतर राहावे. परमेश्वर तुम्हास आशीर्वादित करो, आम्ही तुम्हाला पुन्हा भेटेपर्यंत. भाऊ स्मिथ.

[भाऊ स्मिथ प्रार्थना करतो—सम्पा.] होय, प्रभू. ते प्रदान कर, प्रभू. होय. होय. होय. होय. आमेन.

138 एकमेकांशी हात मिळावा. सभागृहात, पुन्हा आपले स्वागत आहे. परमेश्वर तुम्हास आशीर्वादित करो.

59-0510E हा कोण आहे?
ब्रह्म टॅबेरनकळ
जेफरसनविले, इंडियाना संयुक्त राज्य.

MARATHI

©2026 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, INDIA OFFICE
19 (NEW NO: 28) SHENOY ROAD, NUNGAMBAKKAM
CHENNAI 600 034, INDIA
044 28274560 • 044 28251791
india@vgroffice.org

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

कॉपीराइट सूचना

सर्व हक्क राखीव. हे पुस्तक वैयक्तिक वापरासाठी होम प्रिंटरवर छापले जाऊ शकते किंवा येशू ख्रिस्ताच्या शुभवर्तमानाचा प्रसार करण्यासाठी एक साधन म्हणून विनामूल्य दिले जाऊ शकते. हे पुस्तक विकले जाऊ शकत नाही, मोठ्या प्रमाणावर पुनरुत्पादित केले जाऊ शकत नाही, वेबसाइटवर पोस्ट केले जाऊ शकते, पुनर्प्राप्ती प्रणालीमध्ये संग्रहित केले जाऊ शकते, इतर भाषांमध्ये अनुवादित केले जाऊ शकते किंवा व्हॉइस ऑफ गॉड रेकॉर्डिंग्स® च्या स्पष्ट लेखी परवानगीशिवाय निधीची मागणी करण्यासाठी वापरले जाऊ शकत नाही.

अधिक माहितीसाठी किंवा इतर उपलब्ध सामग्रीसाठी, कृपया संपर्क साधा:

VOICE OF GOD RECORDINGS, INDIA OFFICE
19 (NEW NO: 28) SHENOY ROAD, NUNGAMBAKKAM
CHENNAI 600 034, INDIA
044 28274560 • 044 28251791
india@vgroffice.org

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org